

24. Du äro en vacker flicka, som
 23. Du äro en vacker flicka, som
 22. Du äro en vacker flicka, som
 21. Du äro en vacker flicka, som
 20. Du äro en vacker flicka, som
 19. Du äro en vacker flicka, som
 18. Du äro en vacker flicka, som
 17. Du äro en vacker flicka, som
 16. Du äro en vacker flicka, som
 15. Du äro en vacker flicka, som
 14. Du äro en vacker flicka, som
 13. Du äro en vacker flicka, som
 12. Du äro en vacker flicka, som
 11. Du äro en vacker flicka, som
 10. Du äro en vacker flicka, som
 9. Du äro en vacker flicka, som
 8. Du äro en vacker flicka, som
 7. Du äro en vacker flicka, som
 6. Du äro en vacker flicka, som
 5. Du äro en vacker flicka, som

14. Du äro en vacker flicka, som
 13. Du äro en vacker flicka, som
 12. Du äro en vacker flicka, som
 11. Du äro en vacker flicka, som
 10. Du äro en vacker flicka, som
 9. Du äro en vacker flicka, som
 8. Du äro en vacker flicka, som
 7. Du äro en vacker flicka, som
 6. Du äro en vacker flicka, som
 5. Du äro en vacker flicka, som

GS 999

Syra alldeles nya och mycket vackra

W i s o r,

Den Första:

Jag är en wandringsman ic.

Den Andra:

En älskelig vän uti werlden ic.

Den Tredje:

En Friares klagan,
 En Wisa uti min enslighet stor, ic.

Den Fjerde:

Fästmons swar,
 Min älskade Gofte hwad jämrar du dig, ic.

(Sjunges efter egna behagliga melodier.)

7. Din ofsedna moder och jag har med nit:
Dig handledt till arbete, dygder och slit, Att du
skull bli dygdig som make.
8. Med swett och möda jag arbetat har, Att
dig och din broder försörja som far, Och så nå-
gon hjälp åt din make.
9. Men om nu din Anders ej följer mitt lag;
Om han blott will roa sig dag uppå dag, Eä
räcker ej hjälp från hans make.
10. Dock will han bli slitig och följa mitt
spår; Eä tror jag att Gud wiserligen förmår,
Försörja båd' dig och din make.
11. Jag kyste min far och jag tacka så ömt;
Men derföre har jag hans ord ej förglömt, När
jag nu tar dig till min make.
12. Jag lofwade på dina wagnar min far,
Att du skulle blifwa hwad han varit har: En
slitig och arbetsam make.
13. Min älskade Anders bedrag-ei mitt hopp:
Men håll mina ord och föll löftet sjelf opp, Eä
snart du nu blifwer min make.
14. Lät gubben få glädje af dig, som af mig,
Gud frukta, följ dygden och gack på des stig;
Eä skall jag dig wörda som make.
15. Det lyser om söndag, war hurtig och glad!
Dröm om mig hwar natt att du ser mig i bad,
Der jag gör mig fin till din make.
16. Men efter du skyllt mig för falskhet och
flärd, Eä hör nu det straff som jag funnit dig
wärd, Den första natt du blir min make.
17. Du skall ej så röra dig mer än en läpp,
Intill des att omheten ifrån min läpp, Dig lät,
Far i famn på din make.

Kostar 1 skilling banko.

Lindöping, 1845. N. Petré & Söns Boktryckeri.

1. Den första: Jag är en wandringsman från Nilens stränder,
Från wänfapsöarne och dit jag ländar,
Min wandringsstaf den är med lager lindad
Hos glada flickor der trifes jag.
2. Mitt fria hjerta utaf glädje danat,
Säg sköna flicka har du intet annat
Att Pilgrimen ifrån Nilens stränder
Sitt land kan glömma men aldrig dig.
3. Nej kära Pilgrim wänd om tillbaka,
Till Nilens stränderna sök dig en maka
Din wandringsstaf den är med lager lindad
En forg att bära jag skänker dig.
4. Den första kärlek som jag fattat har, Han
blifwer nu förbjuden utaf din kära Far, din bro-
der och din fader mig förskjuta.
5. Men kom ihog de orden som du mig lofwat
har; Att wi här på jorden skull blifwa ett par,
De orden af kärlek du sade.
6. Likwäl har du nu dig ifrån mig bortwänt,
din trolösa flärd har mitt hjerta beklämt, men
Gud han mig wiserligen tröstar.
7. Din rosenröda mun, och dina ögon så blå,
de hafwa lagt uppå mig bördor så swår; Den
bördan till grafwen mig följ.
8. Så länge som blodet finns warmt i min
kropp, så länge jag älskar och önskar dig godt;
Att Gud han dig lycka vill sända!
9. Din släkt och din fader, i sinnet dig smög,
Att jag är dig för ringa och du är mig för hög,
För det att jag rikedom ej äger.

Den tredje:
En wisa uti min enslighet stor, vill jag här-
med sjunga; Ty säkert jag tror, Att Gud han
mig nådeligen trösta.
2. Jag hafwer till dig satt en kärlek så stor.
Den aldrig utur mitt hjerta bortgår; Men följer
mig neder till grafwen.
3. Derfor måst jag gå nu hwarendaste dag:
Med sorgbunden hjerta så är ditt behag; men
Gud han mig wiserlig förörjer.
4. Den första kärlek som jag fattat har, Han
blifwer nu förbjuden utaf din kära Far, din bro-
der och din fader mig förskjuta.
5. Men kom ihog de orden som du mig lofwat
har; Att wi här på jorden skull blifwa ett par,
De orden af kärlek du sade.
6. Likwäl har du nu dig ifrån mig bortwänt,
din trolösa flärd har mitt hjerta beklämt, men
Gud han mig wiserligen tröstar.
7. Din rosenröda mun, och dina ögon så blå,
de hafwa lagt uppå mig bördor så swår; Den
bördan till grafwen mig följ.
8. Så länge som blodet finns warmt i min
kropp, så länge jag älskar och önskar dig godt;
Att Gud han dig lycka vill sända!
9. Din släkt och din fader, i sinnet dig smög,
Att jag är dig för ringa och du är mig för hög,
För det att jag rikedom ej äger.

förblifwer din trognaste wän, Till des man mig
döder här ut.
25. Adjö söta Engel! Gud ware dig hos, Jag
slutar dig in i Guds hand, :: Gud låte oss rå-
kas med fågnad och fröjd, Och sällhet i himme-
lens land.

Den första:
Jag är en wandringsman från Nilens stränder,
Från wänfapsöarne och dit jag ländar,
Min wandringsstaf den är med lager lindad
Hos glada flickor der trifes jag.
2. Mitt fria hjerta utaf glädje danat,
Säg sköna flicka har du intet annat
Att Pilgrimen ifrån Nilens stränder
Sitt land kan glömma men aldrig dig.
3. Nej kära Pilgrim wänd om tillbaka,
Till Nilens stränderna sök dig en maka
Din wandringsstaf den är med lager lindad
En forg att bära jag skänker dig.
4. Den första kärlek som jag fattat har, Han
blifwer nu förbjuden utaf din kära Far, din bro-
der och din fader mig förskjuta.
5. Men kom ihog de orden som du mig lofwat
har; Att wi här på jorden skull blifwa ett par,
De orden af kärlek du sade.
6. Likwäl har du nu dig ifrån mig bortwänt,
din trolösa flärd har mitt hjerta beklämt, men
Gud han mig wiserligen tröstar.
7. Din rosenröda mun, och dina ögon så blå,
de hafwa lagt uppå mig bördor så swår; Den
bördan till grafwen mig följ.
8. Så länge som blodet finns warmt i min
kropp, så länge jag älskar och önskar dig godt;
Att Gud han dig lycka vill sända!
9. Din släkt och din fader, i sinnet dig smög,
Att jag är dig för ringa och du är mig för hög,
För det att jag rikedom ej äger.

Den andra:
En älskelig wän uti werlden jag har, Den jag
håller hjertelig kär, :: Jag aldrig förglömmar den
wännen så fin, Fört än man till grafwen mig bär.
2. Rent hjerta i bröstet jag hyser och bär För-
utan all falskhet och list :: Ed länge som blodet
i hjertat är warmt, Så har jag på kärlek ej brist.
3. Jag är wäl ännu till ären fast ung, Att
weta hwad kärleken är, :: Men aldrig jag slutar
dig utur mitt sinn, Jag dig uti tankarna bär.
4. Christ gifwe jag lesde i werlden den dag,
Då jag sänge njuta den fröjd :: Att jag sänge
blifwa din utvalda wän Och med dig så lesa
förnöjd.

Den tredje:
En wisa uti min enslighet stor, vill jag här-
med sjunga; Ty säkert jag tror, Att Gud han
mig nådeligen trösta.
2. Jag hafwer till dig satt en kärlek så stor.
Den aldrig utur mitt hjerta bortgår; Men följer
mig neder till grafwen.
3. Derfor måst jag gå nu hwarendaste dag:
Med sorgbunden hjerta så är ditt behag; men
Gud han mig wiserlig förörjer.
4. Den första kärlek som jag fattat har, Han
blifwer nu förbjuden utaf din kära Far, din bro-
der och din fader mig förskjuta.
5. Men kom ihog de orden som du mig lofwat
har; Att wi här på jorden skull blifwa ett par,
De orden af kärlek du sade.
6. Likwäl har du nu dig ifrån mig bortwänt,
din trolösa flärd har mitt hjerta beklämt, men
Gud han mig wiserligen tröstar.
7. Din rosenröda mun, och dina ögon så blå,
de hafwa lagt uppå mig bördor så swår; Den
bördan till grafwen mig följ.
8. Så länge som blodet finns warmt i min
kropp, så länge jag älskar och önskar dig godt;
Att Gud han dig lycka vill sända!
9. Din släkt och din fader, i sinnet dig smög,
Att jag är dig för ringa och du är mig för hög,
För det att jag rikedom ej äger.